

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2015/499,**annettu 24 päivänä maaliskuuta 2015,****oman lisävarallisuuden erien käyttämisen hyväksyttämässä valvontaviranomaisilla noudatettavia menettelyjä koskevista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY mukaisista teknisistä täytäntöönpanostandardeista****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) 25 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 92 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi laadittava oman lisävarallisuuden erien hyväksyntää koskevat hakemukset varovaiselta ja realistiselta pohjalta.
- (2) Oman lisävarallisuuden eriä koskeva hakemus on strateginen päätös, joka liittyy riskinhallintaan ja pääomasuunnitteluun. Koska hallinto-, johto- tai valvontaelimellä on direktiivin 2009/138/EY 40 artiklan nojalla lopullinen vastuu siitä, että direktiivin säännöksiä noudatetaan, sen osallistumista hakemusta koskevan päätöksen tekemiseen olisi harkittava huolellisesti.
- (3) Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen olisi sisällytettävä hakemukseen kaikki tarvittavat tiedot valvontaviranomaisen arviointia varten, mukaan lukien vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen arvio siitä, miten erä täyttää oman lisävarallisuuden eriä koskevat vaatimukset ja maksettavaksi vaadittuna omien perusvarojen eriä koskevat vaatimukset, jotta valvontaviranomainen voi tehdä päätökset kohtuullisessa ajassa asianmukaisen näytön pohjalta.
- (4) Olisi täsmennettävä tiedot, jotka vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on sisällytettävä hakemukseen, jotta voidaan luoda johdonmukainen perusta valvontaviranomaisen päätöksenteolle.
- (5) Direktiivin 2009/138/EY mukaisten eri hyväksyntöjä koskevien hakemusten välisen keskinäisen riippuvuuden vuoksi vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen olisi oman lisävarallisuuden erien käyttöä hyväksyttäessään ilmoitettava valvontaviranomaiselle muista direktiivin 2009/138/EY 308 a artiklan 1 kohdassa mainittuja seikkoja koskevista hakemuksista, jotka ovat parhaillaan käsiteltävinä tai jotka se aikoo jättää seuraavien kuuden kuukauden aikana. Tällainen vaatimus on tarpeen sen varmistamiseksi, että valvontaviranomaisten arvioinnit tehdään läpinäkyvien ja puolueettomien tietojen pohjalta.
- (6) Valvontaviranomaisten tai vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kyky arvioida vastapuolten ryhmän asemaa ikään kuin se olisi yksi vastapuoli, katsotaan oleelliseksi etenkin silloin, kun keskinäisessä yrityksessä tai sitä vastaavassa yrityksessä on useita homogeenisia ei-yhtiömuotoisia jäseniä, joilta se voi vaatia lisämaksuja.
- (7) Oman lisävarallisuuden hyväksyntäprosessiin on tarkoitus kuulua säännöllinen yhteydenpito valvontaviranomaisten ja vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten välillä. Tämä tarkoittaa yhteydenpitoa valvontatarkastusprosessin yhteydessä sekä ennen virallisen hakemuksen jättämistä valvontaviranomaiselle että hakemuksen hyväksymisen jälkeen. Säännöllinen yhteydenpito on tarpeen sen varmistamiseksi, että valvontaviranomaisten arviointi perustuu asianmukaisiin ja ajantasaisiin tietoihin.
- (8) Kun valvontaviranomainen vastaanottaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseltä ilmoituksen siitä, että hyväksytyn oman lisävarallisuuden erän tappioiden vaimennusvaikutus on heikentynyt, valvontaviranomaisen olisi tarkistettava hyväksytyä määrää alaspäin tai peruutettava menetelmälle annettu hyväksyntä, jotta varmistetaan sen johdonmukaisuus heikentyneen tappioiden vaimennusvaikutuksen kanssa.
- (9) Direktiivin 2009/138/EY 226 artiklan mukaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten ryhmä voi hakea hyväksyntää oman lisävarallisuuden erälle välissä olevan vakuutushallintayhtiön tai välissä olevan rahoitusalan sekaholdingyhtiön osalta. Tällaisissa tapauksissa välissä olevaan vakuutushallintayhtiöön tai välissä olevaan rahoitusalan sekaholdingyhtiöön olisi sovellettava samoja sääntöjä kuin vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen. Näin olisi tehtävä myös silloin, kun ryhmän johdossa on vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö direktiivin 2009/138/EY 235 artiklan mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1.

- (10) Tämä asetus perustuu Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen komissiolle toimittamiin teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksiin.
- (11) Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on järjestänyt avoimia julkisia kuulemisia tämän asetuksen perustana olevista teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksista, analysoinut niihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytänyt lausunnon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010⁽¹⁾ 37 artiklan mukaisesti perustetulta vakuutus- ja jälleenvakuutusalan osallisryhmältä.
- (12) Jotta voidaan parantaa valvontajärjestelmän oikeusvarmuutta direktiivin 2009/138/EY 308 a artiklassa tarkoitetun vaiheistusjakson aikana, joka alkaa 1 päivänä huhtikuuta 2015, on tärkeää varmistaa, että tämä asetus tulee voimaan mahdollisimman pian eli sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hakemuksen yleispiirteet

1. Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on esitettävä valvontaviranomaiselle kirjallinen hakemus kunkin oman lisävarallisuuden erän hyväksynnän osalta.
2. Hakemus on laadittava jollakin sen jäsenvaltion virallisista kielistä, jossa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksellä on kotipaikka, tai valvontaviranomaisen kanssa sovitulla kielellä.
3. Hakemuksen on sisällettävä saatekirje ja asiaa tukevaa näyttöä.

2 artikla

Saatekirje

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava saatekirje. Saatekirjeessä on vahvistettava kaikki seuraavat seikat:

- a) kaikki oikeudelliset tai sopimusehdot, jotka koskevat oman lisävarallisuuden erää tai mitä tahansa siihen liittyvää järjestelyä, on määritelty yksiselitteisesti ja selvästi;
- b) hakemuksessa oman lisävarallisuuden erään kirjatun määrän on oltava direktiivin 2009/138/EY 90 artiklan 2 kohdan mukainen;
- c) hakemuksesta on käytävä ilmi oman lisävarallisuuden erän taloudellinen sisältö, myös se miten erä vaikuttaa perusvarallisuuteen sen jälkeen, kun se on vaadittu maksettavaksi;
- d) ottaen huomioon todennäköisen tulevan kehityksen sekä olosuhteet hakemuksen jättöpäivänä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vahvistus siitä, että oman lisävarallisuuden erä täyttää kriteerit omaksi varallisuudeksi luokittelua varten;
- e) hakemuksesta ei ole jätetty pois seikkoja, jotka, jos ne olisivat tiedossa, voisivat vaikuttaa valvontaviranomaisen päätökseen siitä, hyväksyykö se oman lisävarallisuuden erän, hyväksyttäväksi haetun erän määrän tai kauden, jona hyväksyttäväksi haettua laskentamenetelmää sovelletaan.

Saatekirjeessä on lisäksi lueteltava muut direktiivin 2009/138/EY 308 a artiklan 1 kohdassa mainittuja seikkoja koskevat hakemukset, jotka vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on jättänyt tai jotka se aikoo jättää seuraavan kuuden kuukauden aikana.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

3 artikla

Määrää tai menetelmää tukeva näyttö

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen hakemuksessa haetaan hyväksyntää tietyille oman lisävarallisuuden erän määrälle tai menetelmälle, jota käytetään kyseisen määrän laskemiseen.

Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys hakee hyväksyntää tietyille rahamäärälle, hakemuksessa on oltava selvitys varovaisiin ja realistisiin oletuksiin perustuvan määrän laskennasta direktiivin 2009/138/EY 90 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys hakee hyväksyntää laskentamenetelmälle, sen on esitettävä seuraavat tiedot:

- a) selvitys menetelmästä ja siitä, miten se ilmentää oman lisävarallisuuden erän tappioiden vaimennusvaikutusta;
- b) kuvaus mahdollisista oletuksista, joihin menetelmä perustuu, ja selvitys siitä, miksi näitä oletuksia pidetään varovaisina ja realistisina;
- c) erän odotettu määrä, joka on laskettu menetelmän mukaisesti, ja määrän perustelut;
- d) selvitys validointiprosessista, jonka vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ottaa käyttöön sen varmistamiseksi, että menetelmän tulokset vastaavat jatkossakin erän tappioiden vaimennusvaikutusta.

4 artikla

Hyväksyntäperusteita tukeva näyttö

Asiaa tukevan näytön on sisällettävä riittävät tiedot, jotta valvontaviranomainen voi arvioida, onko hakemus direktiivin 2009/138/EY 90 artiklan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/35⁽¹⁾ 62–65 artiklan mukainen. Näytön on sisällettävä ainakin tämän artiklan 2–7 kohdassa tarkoitetut tiedot.

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava tiedot oman lisävarallisuuden erän luonteesta ja sen oman perusvarallisuuden erän tappioiden vaimennusvaikutuksesta, johon maksettavaksi vaadittava oman lisävarallisuuden erä liitetään, sekä seuraavat tiedot:

- a) erää koskevat oikeudelliset tai sopimusehdot ja mahdollisten asiaan liittyvien järjestelyjen ehdot sekä näyttö siitä, että vastapuoli on tehnyt tai aikoo tehdä sopimuksen ja sopia mahdollisesta asiaan liittyvästä järjestelystä;
- b) näyttö siitä, että oikeudellisen lausunnon perusteella sopimus ja mahdolliset asiaan liittyvät järjestelyt ovat oikeudellisesti sitovia ja täytäntöönpanokelpoisia kaikilla kyseeseen tulevilla lainkäyttöalueilla;
- c) sopimuksen voimassaoloaika ja ajanjakso, jona vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys voi vaatia erän maksettavaksi, jos kyseinen ajanjakso on eri kuin sopimuksen voimassaoloaika;
- d) vahvistus siitä, että sen jälkeen, kun oman lisävarallisuuden erä on vaadittu maksettavaksi ja se on maksettu, sillä on kaikki delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 71 artiklan mukaisesti luokkaan 1 sijoitetun oman perusvarallisuuden erän ominaisuudet ja kaikki delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 73 artiklan mukaisesti luokkaan 2 sijoitetun oman perusvarallisuuden erän ominaisuudet;
- e) vahvistus siitä, että erää koskevat sopimusehdot eivät sisällä määräyksiä, jotka saattaisivat estää vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä vaatimasta erää maksettavaksi tappioiden kattamiseksi tai jotka rajoittaisivat erän soveltumista maksettavaksi;
- f) vahvistus siitä, että oman lisävarallisuuden erä tai siitä koitua hyöty ovat ainoastaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen käytettävissä, että niitä ei voida siirtää tai luovuttaa toiselle osapuolelle eikä niihin voida liittää rasiusta muulla tavalla;

⁽¹⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) 2015/35, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY täydentämisestä (Solvenssi II) (EUVL L 12, 17.1.2015, s. 1).

- g) kaikki tekijät, jotka rajoittavat edellytyksiä, joiden nojalla vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjä saattaisi vaatia erän maksettavaksi, mukaan lukien mutta ei yksinomaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrittäjälle ominainen stressitilanne tai laajempi markkinoiden stressitilanne;
- h) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjän nykyiset tai mahdolliset tulevat velvoitteet, oletus tai ymmärrys siitä, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjä maksaa varoja tai tarjoaa muita etuja vastapuolelle tai kolmannelle osapuolelle kyseisen omaisuuserän osalta muutoin kuin siinä tapauksessa, että kyse on oman perusvarallisuuden erän takaisinmaksusta delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 71 artiklan 1 kohdan h alakohdan ja 73 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti;
- i) jäljennös keskipitkän aikavälin pääomanhoitosuunnitelmasta sekä siitä, miten omaisuuserä tukee vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjän nykyistä pääomarakennetta ja miten omaisuuserä voisi auttaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjää täyttämään nykyiset ja tulevat pääomavaatimukset.

Muulloin kuin sovellettaessa delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 63 artiklan 6 kohtaa, jolloin vastapuolten ryhmän asema voidaan arvioida ikään kuin se olisi yksi vastapuoli, vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjän on toimitettava kunkin vastapuolen asemasta seuraavat tiedot:

- a) kunkin vastapuolen nimi ja kuvaus, mukaan lukien vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjän ja vastapuolen välisen mahdollisen suhteen luonne;
- b) arvio vastapuolten maksukyvyttömyyden riskistä, jotta voidaan tukea delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 63 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvontaviranomaisen arviointia;
- c) arvio vastapuolten likviditeettiasemasta, jotta voidaan tukea delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 63 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvontaviranomaisen arviointia;
- d) arvio vastapuolten maksuhalukkuudesta, jotta voidaan tukea delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 63 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvontaviranomaisen arviointia;
- e) kuvaus eri olosuhteista, joissa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrittäjä saattaisi vaatia erän maksettavaksi, mukaan lukien nykyiset odotukset siitä, milloin erä saatettaisiin vaatia maksettavaksi ennen vakavaraisuuspääomavaatimuksen tai vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jäämistä tai sen hetkellä;
- f) tiedot mahdollisista muista tekijöistä, joilla on merkitystä vastapuolten aseman kannalta, jotta voidaan tukea delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 63 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua valvontaviranomaisen arviointia;

Jos vastapuolia käsitellään vastapuolten ryhmänä delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 63 artiklan 6 kohdan mukaisesti, kolmannen alakohdan a–f alakohdassa tarkoitettujen tietojen on toimitettava vastapuolten ryhmän osalta.

Jos vastapuoli on direktiivin 2009/138/EY 213 artiklan mukaisesti saman ryhmän tai alaryhmän jäsen kuin vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjä ja sillä on sitoumuksia oman lisävarallisuuden erien osalta ryhmän eri yksikköjä kohtaan, kolmannen alakohdan b–f alakohdassa tarkoitettujen tietojen on sisällettävä näyttö vastapuolen kyvystä täyttää useita oman lisävarallisuuden erien maksuvaatimuksia samaan aikaan ottaen huomioon ryhmän tilanne ja yhteisöt.

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjän on toimitettava tiedot varojen perittävyydestä, muun muassa seuraavat:

- a) tiedot järjestelyistä, jotka voivat lisätä erän perittävyyttä, mukaan lukien vakuuden saatavuus;
- b) tiedot siitä, estääkö kansallinen lainsäädäntö millään asiaan liittyvällä lainkäyttöalueella vaatimuksen tekemistä tai täyttämistä, mukaan lukien kriisi-, hallinto- ja maksukyvyttömyysmenettelyt, jotka aloitetaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjän osalta;
- c) tiedot järjestelyistä tai tilanteista, jotka saattavat estää vaatimuksen tekemisen tai täyttämisen heikenevässä taloudellisessa tilanteessa, mukaan lukien vakavaraisuuspääomavaatimuksen tai vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jääminen.

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjän on toimitettava tiedot aiemmista maksuvaatimuksista, muun muassa seuraavat:

- a) kokemus aiemmista maksuvaatimuksista tai muusta varojen keruusta samoilta tai samanlaisilta vastapuolilta samoissa tai samanlaisissa olosuhteissa;
- b) kaikki käytettävissä olevat oleelliset markkinatiedot, jotka liittyvät aiempiin maksuvaatimuksiin tai muuhun varojen keruuseen samoilta tai samanlaisilta vastapuolilta samoissa tai samanlaisissa olosuhteissa;

- c) arvio a ja b alakohdassa esitettyjen tietojen merkityksellisyydestä ja luotettavuudesta siltä osin kuin on kyse vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tulevien maksuvaatimusten odotettavissa olevista tuloksista.

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava kuvaus prosesseista, jotka sillä on delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 62 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti käytössä sellaisten mahdollisten tulevien muutosten tunnistamiseksi, jotka voivat vähentää oman lisävarallisuuden erän vaimennusvaikutusta. Kuvauksessa on oltava seuraavat seikat:

- a) miten järjestelyllä voidaan tunnistaa muutokset:

- i) järjestelyn rakenne tai sopimusehdot, mukaan lukien oman lisävarallisuuden erän peruuttaminen tai voimassaolon päätyminen tai oman lisävarallisuuden erän käyttö tai maksuvaatimus osittain tai kokonaan;
- ii) asianomaisten vastapuolten asema, mukaan lukien vastapuolen maksukyvyttömyys;
- iii) oman lisävarallisuuden erän perittävyys, mukaan lukien saman vastapuolen tarjoamia muita oman lisävarallisuuden eriä koskevat maksuvaatimukset;

- b) miten järjestelyllä aiotaan ilmoittaa valvontaviranomaiselle tunnistetuista muutoksista, mukaan lukien mekanismit, jotka on otettu käyttöön sen toteamiseksi, milloin muutos olisi ohjattava yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimelle ja valvontaviranomaiselle.

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on liitettävä mukaan asiakirjatodisteet hakemukseen liittyvästä sisäisestä päätöksentekomenettelystään.

5 artikla

Hakemuksen arviointi

Valvontaviranomaisen on vahvistettava vastaanottaneensa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen hakemuksen.

Valvontaviranomaisen on katsottava hakemuksen olevan täydellinen, kun se kattaa kaikki 2, 3 ja 4 artiklassa tarkoitetut seikat.

Valvontaviranomaisen on hyvissä ajoin ja viimeistään 30 päivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta ilmoitettava, onko hakemus täydellinen.

Valvontaviranomaisen on varmistettava, että määräaika, jonka kuluessa se päättää hakemuksesta, on kohtuullinen eikä se ole pidempi kuin kolme kuukautta täydellisen hakemuksen vastaanottamisesta, ellei kyseessä ole poikkeukselliset olosuhteet, joista ilmoitetaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle kirjallisesti ja hyvissä ajoin.

Kun on kyse poikkeuksellisista olosuhteista, valvontaviranomaisen on tehtävä hakemusta koskeva päätös viimeistään kuuden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen vastaanottamisesta.

Vaikka valvontaviranomainen on ilmoittanut, että hakemus on täydellinen, se voi siitä huolimatta pyytää lisätietoja, joita se tarvitsee arvioinnin suorittamiseen. Pyyntö on perusteltava, ja siinä on yksilöitävä vaaditut lisätiedot. Sen päivän, jona valvontaviranomainen pyytää lisätietoja, ja sen päivän, jona valvontaviranomainen vastaanottaa tällaiset tiedot, välisiä päiviä ei oteta huomioon määritettäessä neljännessä ja viidennessä alakohdassa tarkoitettuja määräaikoja.

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on ilmoitettava valvontaviranomaiselle kaikista hakemukseen liittyvistä muutoksista.

Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ilmoittaa valvontaviranomaiselle hakemukseen tehdystä muutoksesta, hakemusta on pidettävä uutena hakemuksena, paitsi jos

- a) muutos johtuu valvontaviranomaisen pyynnöstä saada lisätietoja; tai
- b) valvontaviranomainen katsoo, että muutos ei vaikuta merkittävästi hakemuksen arviointiin.

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys voi peruuttaa hakemuksen kirjallisella ilmoituksella missä tahansa vaiheessa ennen valvontaviranomaisen päätöstä. Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys toimittaa hakemuksen tämän jälkeen uudelleen tai toimittaa ajan tasalle saatetun hakemuksen, valvontaviranomainen käsittelee hakemusta uutena hakemuksena.

6 artikla

Hakemusta koskeva päätös

Kun valvontaviranomainen on tehnyt päätöksen hakemuksesta, sen on viipymättä ilmoitettava tästä kirjallisesti vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle.

Jos valvontaviranomainen hyväksyy vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen pyytämää määrää pienemmän määrän tai hylkää hyväksyntää koskevan hakemuksen, sen on ilmoitettava syyt, joihin päätös perustuu.

Mikäli valvontaviranomaisten hyväksyntä on myönnetty sillä edellytyksellä, että sopimus tehdään, vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on viipymättä tehtävä sopimus niillä ehdoilla, joihin hyväksyntä perustui, ja toimitettava valvontaviranomaiselle jäljennös allekirjoitetusta sopimuksesta.

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ei saa pitää oman lisävarallisuuden erää tai menetelmää hyväksyttynä ennen kuin sopimus on tehty.

7 artikla

Hyväksytyn määrän tarkistaminen tai menetelmän hyväksynnän peruuttaminen

1. Jos oma lisävarallisuuden erä ei enää täytä niitä vaatimuksia, joiden perusteella määrä tai laskentamenetelmä hyväksyttiin, valvontaviranomaisen on päätettävä jommastakummasta seuraavasta toimesta:

- a) oman lisävarallisuuden erän määrä pienennetään alaspäin tai nolnaan;
- b) laskentamenetelmän hyväksyntä peruutetaan.

2. Valvontaviranomaisen on ilmoitettava vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle välittömästi, kun se on tehnyt 1 kohdan mukaisen päätöksen, ja mainittava perustelut.

8 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä maaliskuuta 2015.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER